RYNEK DRZEWNY I BUDOWLANY

ORGAN DLA HANDLU i PRZEMYSŁU DRZEWNEGO ORAZ BUDOWLANEGO

Rynek Drzewny: Rok XI. Rynek Budowlany: Rok II.

Nr. 45. **Poniedziałek, 22. kwietnia 1929.** **Poznań.**

RYNEK DRZEWNY I BUDOWLANY

ORGAN DLA HANDLU i PRZEMYSŁU DRZEWNEGO ORAZ BUDOWLANEGO

OFICJALNY ORGAN ZWIĄZKU PRZEMYSŁOWCÓW DRZEWNYCH W POZNANIU

OFICJALNY ORGAN GIEŁDY DRZEWNEJ W BYDGOSZCZY

Rynek Drzewny: Rok XI. **Wychodzi w poniedziałki, środy i piątki.** **Rynek Budowlany: Rok II.**

PRZEDPŁATA na maj 1929 r. wynosi: w Poznaniu przy odbiorze w ekspedycji: 6,00 złote. Na pocztach 6,45 złote. Pod opaską wprost z ekspedycji w kraju i w wolnem mieście Gdańsku: 7,50 złote. Pod opaską za granicą (oprócz Gdańska): 8,00 złotych. Numer pojedyńczy kosztuje: w Poznaniu w Ekspedycji 50 groszy. Z przesyłką pocztową w kraju i w wolnem mieście Gdańsku 60 groszy. Zagranicą 70 groszy.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja „RYNKU DRZEWNEGO I BUDOWLANEGO": Poznań, Wielkie Garbary 20. Nr. telefonu 1820

DRUKARNIA: Poznań, Wielkie Garbary 20. Nr. telefonu 3406.

Konta bieżące: P. K. O. 206377 — Bank Handlowy w Warszawie Oddz. w Poznaniu — Bank Przemysłowców Poznań — Bank Pozn. Ziemstwa Kredyt. w Poznaniu.

OGŁOSZENIA: Za tekstem: 20 gr. od miejsca milimetr. (strona czterołamowa). W tekście zaś lub przed tekstem: 55 gr. od miejsca milimetr. (strona dwułamowa). OGŁOSZENIA: Z tabelkami o 30 procent więcej. Przy większych i kilkakrotnych ogłosz. stosowny jest rabat. Dla poszukuj. posad przy jednorazowem ogłoszeniu 30 proc., przy dwurazowem 40 proc. i przy trzyrazowem 50 proc., rabatu. — Każda nowa podwyżka obowiązuje wszystkie już przyjęte ogłoszenia od dnia — zmiany cen bez uprzedniego zawiadomienia. —

Ceny drewna w L. P.

Miesiąc sprawozdawczy marzec wykazuje już wybitne cechy zniżki sezonowej, która w bieżącym roku gospodarczym wcześniej nastąpiła niż w poprzednich. To oznacza, że odwrót konjunktury nastąpił bardzo wcześnie i to właśnie w tym okresie, kiedy należało się spodziewać w każdym razie, jeżeli nie zwyżki, to przynajmniej utrzymania dotychczasowego stanu rzeczy, czyli — cen na dotychczasowym poziomie. Tem niemniej średnia statystyczna wciąż jeszcze pozostaje wysoką. Sprawdzianem wytrzymałości naszych cen na zniżkę jest daleko wyraźniejszy spadek średniej statystycznej w pruskich lasach państwowych.

Zniżka cen uwypukla się najbardziej w dziale **kłód i dłużyc sosnowych tartacznych,** jakkolwiek jej rozwój uważać należy jako stosunkowo względny. Znamienna jest ona jednak o tyle, o ile wogóle zaistniała, gdyż, jak wyżej zaznaczyliśmy, należałoby się spodziewać w marcu raczej cen jeszcze nieruchomych. Sprawdzianem ogólnej konjunktury na rynku surowca są ceny sosny w kłodach i dłużycach i tu wypada nam zanotować spadek.

Kłody sosnowe budowlane zniżkowały również lekko, lecz nie w tej mierze jak tartaczne.

Sytuacja na rynku **kopalniaków, kłód świerkowych tartacznych, kłód dębowych i papierówki** pozostaje bez zmiany.

Ceny, osiągane w lutym i marcu 1929 r. w Dyrekcjach Lasów Państwowych według danych Ministerstwa Rolnictwa. Transakcje hurtowe loco wagon stacja załadowcza, ceny w złotych za 1 m^3 (1 mp).

	Luty	Marzec	Zmiana
Kłody i dłużyce sosnowe tartaczne:			
Warszawa	68,—	65,—	— 8%
Radom	59,—	59,—	—
Siedlce	62,—	53,17	—15%
Wilno	54,—	52,—	— 4%
Białowieża	44,—	52,—	+18%
Poznań	68,30	63,—	—10%
Bydgoszcz	59,—	59,—	—
Toruń	68,—	66,—	— 6%
Kłody sosnowe budowlane:			
Siedlce	58,—	49,—	—16%
Białowieża	36,—	44,—	+22%
Wilno	44,—	41,—	— 7%
Kopalniaki sosnowe:			
Warszawa	37,—	37,—	—
Radom	37,—	37,—	—
Siedlce	33,—	33,—	—
Poznań	28,— (sówk.)	30,—	+ 7%
Bydgoszcz	31,—	31,—	—
Toruń	30,—	30,—	—
Kłody świerkowe tartaczne:			
Siedlce	47,—	45,—	— 5%
Lwów	44,—	44,—	—
Kłody dębowe stolarskie:			
Białowieża	85,—	90,—	+ 5%
Łuck	155,—	155,—	—
Papierówka okrągła:			
Siedlce	31,— (eksport)	30,50 (eksport)	—
Wilno	29,—	29,—	—
Białowieża	29,90	29,90	—
Szczapy sosnowe opałowe:			
Warszawa	16,—	16,—	—
Radom	16,—	16,—	—
Siedlce	13,—	13,—	—
Wilno	8,—	8,—	—
Białowieża	15,—	16,50	—
Poznań	15,— (sówk.)	16,—	—
Bydgoszcz	17,50	17,50	—
Toruń	17,—	17,—	—
Szczapy opałowe świerkowe:			
Lwów	11,50	11,50	—
Szczapy opałowe bukowe:			
Lwów	17,—	17,—	—

Barometr cen sosny

Poniżej podajemy ceny wskaźnikowe dłużyc i kłód sosnowych tartacznych w Polsce i Prusiech w złotych loco stacja załadowcza bez kory za m^3:

Sosna w lutym i marcu roku bieżącego:

W Polsce:

	Luty	Marzec
Królestwie	53,10	56,20
Zachodnich Dyr. L. P.	65,—	62,60

W Niemczech:

	Luty	Marzec
Obwód I (Pr. Wsch.)	73,60	58,71
„ II	66,—	61,41
„ III	62,50	60,16

Z powyższego wynika, że w prusiech spadek nastąpił wcześniej i w rozmiarach znaczniejszych niż w Polsce. Zniżka jest w Prusach Wschodnich szczególnie wyraźna, dochodząc w miesiącu sprawozdawczym do 20 proc. Powolniejszy jest odwrót w II obwodzie, wynoszący w marcu 10% w odsetkach.

Sprawozdanie Rady Naczelnej Związków Drzewnych w Polsce

(Dokończenie).

Struktura eksportu drzewnego.

Natomiast trudności kredytowe wpłynęły na pogorszenie się struktury naszego eksportu drzewnego. W porównaniu z r. 1927, kiedy w stosunku do ogólnego tonnażu tego eksportu drewno okrągłe osiągnęło 62,8%, drewno nawpółobrobione — 36,2%, a wyroby gotowe 1%, — w roku 1928 odnośne liczby odsetkowe kształtowały się w następującej kolejności: 63,3%, 35,2% i 1,5%.

Udział stosunkowy drewna okrągłego wzrósł o ½%, na niekorzyść drewna nawpółobrobionego, którego udział zredukował się o ½%. Niewątpliwie w tym stanie rzeczy pocieszającym objawem jest absolutny i stosunkowy wzrost eksportu wyrobów gotowych. Pomimo to struktura eksportu drzewnego w 1928 r. zasadniczo pogorszyła się. Plastycznie twierdzenie to występuje w całej pełni, gdy porównamy rozwój jej za ostatnie cztery lata.

Przyjmując liczby odsetkowe udziału poszczególnych grup materjałów drzewnych w eksporcie r. 1925 za 100, otrzymujemy poniższe, wysoce charakterystyczne, wskaźniki:

	1925	1926	1927	1928
I. Drewno okrągłe	100	124,1	129,5	130,5
II. Drewno nawpółobrobione	100	78,5	74	72
III. Wyroby gotowe	100	53,3	38,4	57,7

Zasadnicze kierunki eksportu drzewnego.

W ramach ogólnych cyfr statystyki handlu zagranicznego, na specjalną uwagę zasługują pozycje szczegółowe, które określają stosunkowe znaczenie zasadniczych kierunków eksportu materjałów drzewnych z Polski. Dokonały się w tej dziedzinie bardzo ważne przesunięcia, które mówią o wyraźnej zmianie orjentacji eksportu drzewnego i wzrastającej jego zależności od rynku niemieckiego.

Jak wyżej zaznaczono, zwyżka cen na surowiec drzewny pod wpływem przejściowej konjunktury rynku niemieckiego i polityki sprzedażnej Lasów Państwowych — podniosła ceny drewna w Polsce do wysokości niewspółmiernej w stosunku do poziomu cen na rynku angielskim, który kształtował się pod decydującym wpływem wzmagającego się z każdym rokiem przywozu drewna z Rosji Sowieckiej. Nieuchronnym następstwem tego stanu rzeczy był szybki odwrót z zajmowanych pozycyj, które polski eksport drzewny zdobył na rynku angielskim w poprzednich latach. Wystarczy wspomnieć, że kiedy w okresie styczeń-listopad 1927 r. eksport materjałów drzewnych z Polski do Anglji wyrażał się w cyfrze 1126 tysięcy metrów sześciennych, w analogicznym okresie 1928 r. — dosięgnął zaledwie wysokości 378.000 m³, to znaczy spadł o ⅔ w stosunku do wysokiej normy, osiągniętej w roku poprzednim. Gwałtowny spadek eksportu na rynki zamorskie odbił się szczególnie niekorzystnie na położeniu przemysłu drzewnego na obszarze Wolnego Miasta Gdańska.

Natomiast eksport materjałów drzewnych do Niemiec rozwijał się względnie pomyślnie w ramach zawartego na rok 1928 prowizorjum. Główną co do ilości pozycję stanowiły: papierówka 1.138.365 tonn oraz kłody i dłużyce tartaczne — 821.377 tonn, co świadczy o niewątpliwej przewadze zainteresowań surowcowych rynku niemieckiego w stosunku do Polski. Niemniej jednak podkreślić należy dość znaczny wzrost wywozu materjałów tartych (bale, deski i łaty), który podniósł się do poziomu 670.079 t., co oznacza wzrost o 40,4% w stosunku do ilości, zarejestrowanych w roku 1927 (477,030 t.), kiedy swobodny rozwój przywozu polskiej tarcicy krępowały ostre zarządzenia bojowe w postaci zakazów przywozu.

Wzrost zależności od rynku niemieckiego.

Gwałtowny spadek eksportu materjałów drzewnych do Anglji w związku z jednoczesnym wzrostem eksportu do Niemiec oznacza bardzo silny, a w skutkach swych wysoce niebezpieczny, wzrost zależności przemysłu drzewnego od Niemiec. Odbiciem tego zjawiska są cyfry, określające udział eksportu lądowego i eksportu morskiego w całości wywozu materjałów drzewnych z Polski. Oto, kiedy w 1927 r. eksport materjałów drzewnych przez Gdańsk i Gdynię stanowił 27,8% całości eksportu, a eksport lądowy — 72,2%, w roku sprawozdawczym względne znaczenie obu zasadniczych kierunków eksportu wyraża się w stosunku 19,1 : 81,8%.

Ostatnie cyfry występują jaskrawo na tle obrazu ogólnego rozwoju stosunków gospodarczych Polski: kiedy życie gospodarcze naszego kraju w ciągu 1928 r. w znacznie silniejszym, niż poprzednio, stopniu związała się z morzem, przemysł drzewny — odepchnięty od morza, z winy całego splotu warunków, które zaciążyły fatalnie na jego rozwoju, popadł w większą zależność od rynku niemieckiego. Skutki tego stanu rzeczy ujawniły się w całej pełni na schyłku roku gospodarczego, kiedy niepewność co do ogólnych widoków eksportu zahamowała pracę w wielu eksploatacjach:

Rozwój fabrykacji dykt i fornierów.

W nierównie lepszych pod tym względem warunkach pracował przemysł fabrykacji dykt i fornirów. Pozbawiony dostępu na rynek niemiecki, który zamknęły mu stosowane z całą bezwzględnością cła prohibicyjne i zakazy przywozu, przemysł dyktowy wyszedł pod znakiem względnie pomyślnej konjunktury na inne rynki odbiorcze i potrafił ulokować na nich znaczne partje swych wyrobów, które zdobyły sobie u odbiorców świetną markę.

Nadmiar długości, szerokości i grubości materjałów tartych.

Najlepiej o tem świadczy fakt przeszło 57-procentowego wzrostu eksportu dykt w roku 1928 w stosunku do roku 1927 (według danych Głównego Urzędu Statystycznego). Na drodze swego rozwoju przemysł ten spotyka poważne trudności, przedewszystkiem w fakcie znacznego odpływu surowca olszowego zagranicę, szczególnie do Niemiec. W związku z tem należy podkreślić niezmiernie dodatni moment, z punktu widzenia wewnętrznej konsolidacji sfer drzewnych. Sfery te, zorganizowane w Radzie Naczelnej Związków Drzewnych, rozumiejąc i doceniając doniosłość i znaczenie rozwoju wysoko uszlachetnionej obróbki drewna dla całokształtu gospodarki krajowej, jednomyślnie postanowiły zwrócić się do czynników miarodajnych z przedstawieniem żywotnej potrzeby poczynienia odpowiednich zarządzeń, któreby zapewniały przemysłowi dyktowemu swobodną możność pokrycia na rynkach krajowych swego zapotrzebowania w surowcu olszowym. Sprawa ta, kumulująca w sobie niewątpliwie dość sprzeczne interesy przemysłu i handlu drzewnego, dzięki wysiłkom organizacyjnym, szczęśliwie została przezwyciężona.

Przemysł parkietowy.

Zdrowe tendencje rozwojowe wykazuje również przemysł parkietowy, którego wyroby docierają na rynki odległe i trudne do zdobycia (Południowa Ameryka, kraje Śródziemnomorskiego wybrzeża Afryki).

Produkcja terpentyny i przetworów drzewnych.

Przemysł terpentynowy i przetworów drzewnych posiada u nas nader rozległe potencjalne możliwości rozwoju. Jego bezsporną siłą realną jest posiadanie przez kraj dużych zasobów surowca w postaci karpiny i t. zw. drewna odpadkowego. Jednocześnie poważne, wciąż wzrastające zapotrzebowanie, tak rynku krajowego, jak i światowego, na produkty chemicznej przeróbki drewna wskazują, że ta dziedzina przetwórczości może i powinna rozwijać się u nas w tempie szybkiem i w dużej skali. Pomimo to, wytwórczość terpentyny, smoły drzewnej i jej pochodnych przez cały okres niepodległości nietylko nie osiągnęła wyższego poziomu, lecz wyraźnie chyli się upadkowi. Złożyło się na to przedewszystkiem niedostateczne zrozumienie natury i potrzeb tego przemysłu przez oficjalne czynniki, które, nie doceniając jego znaczenia dla mocy i niezależności gospodarczej kraju, dotychczas ignorowały związane z niem zagadnienia. Wojna celna z Niemcami fatalnie odbiła się na stanie tego przemysłu. Tracąc najpoważniejszego odbiorcę swych półproduktów, a nie będąc w możności wyjść na dalsze rynki z powodu braku dostatecznych środków obrotowych i braku standaryzacji, przemysł chemicznego przetwórstwa drewna znalazł się w niezwykle ciężkich warunkach.

Wnioski ogólne.

Reasumując, stwierdzić wypada, że rozwój stosunków w przemyśle drzewnym na przestrzeni 1928 roku wysunął na czoło zagadnień problem zwyżki cen, która, w związku z całym układem konjunktury na rynku drzewnym, pogłębiła powszechnie odczuwane trudności finansowe, osłabiła prężność ekspansji na rynki zamorskie a tem samem wzmogła niebezpieczną w swych skutkach zależność od rynku niemieckiego. Jednocześnie atoli podkreślić należy ogromną siłę odporności przemysłu drzewnego, który — mimo elementarnych trudności finansowych — potrafił utrzymać wysoki stan zatrudnienia swych zakładów, obronił swą mocną pozycję w bilansie handlowym Polski, a zarazem wykazał w szeregu ważnych działów — zdrowe tendencje rozwojowe, rosnącą sprawność organizacyjną i zdolność do dalszej ekspansji.

Nadmiar długości, szerokości i grubości materjałów tartych

Z punktu widzenia racjonalnego wykorzystania drewna przy mechanicznej przeróbce jego, sprawa nadmiaru długości, szerokości i grubości pojedyńczych sztuk materjałów nawpółobrobionych, pozostawionego w związku z uwzględnieniem procesu wysychania drewna, nie jest pozbawiona większego znaczenia. W celu dokładnego ujawnienia sobie tej sprawy w odniesieniu do drewna miękkiego należy rozpatrzeć następujące momenty, które dotyczą kwestji pozostawienia pewnego zapasu (nadmiaru) długości, szerokości i grubości przy wyrobie drewna w tartaku.

Jeżeli chodzi o nadmiar długości desek lub bali, to wypada na wstępie zaznaczyć, że sprawa ta stosunkowo nie posiada większego znaczenia. Rzecz naturalna, że ów nadmiar długości jest niewspółmiernie wielki i przy wycieraniu drewna okrągłego za mało zwraca się uwagi na przepisową wysokość nadmiaru, co jest błędem z dwóch względów. Po pierwsze, wykorzystanie frachtu wskutek zbyt wysokiego nadmiaru długości nie może być kompletne, po drugie — wydajność tarcia w takim wypadku z natury rzeczy ulega zmniejszeniu. Jeżeli kloc posiada przeciętną długość 5 m, to każdy centymetr, który przekracza zasadniczą normę nadmiaru, wpływa już na zmniejszenie wydajności tarcia i to dosyć znacznie, gdyż zanik ten procentowo wyraża się w wysokości 0,2.

Nadmiar długości, gdy chodzi o deski i bale, naogół nie powinien przekraczać 3—4 cm. Sprawa nadmiaru szerokości przedstawia się zgoła odmiennie. Trzeba tu bowiem uwzględnić, że szerokość materjału tartego ulega większemu skurczeniu, niż długość. W związku z tem, należy przytoczyć odnośne wskazania. Przedewszystkiem jest rzeczą ważną uwzględnić, czy towar ma być wyrobiony na zamówienie, czyli po ukończeniu przeróbki ma być natychmiast wysłany do odbiorcy, czy też wyrabia się go na zapas, a więc przewiduje się złożenie go na pewien czas na składzie. Pozatem, należy wziąć pod uwagę porę roku, w której uskutecznia się przeróbkę i jaki stopień wyschnięcia posiadają wycierane kloce. Jeżeli kloce są suche, wówczas nadmiar szerokości można pomniejszyć. Tak latem i jesienią wskazanem jest nadmiar ten uwzględnić w mniejszej mierze niż zimą i na wiosnę. Zwłaszcza na wiosnę, kiedy wiatry silnie wysuszają materjał, trzeba nadmiar dawać nieco większy.

Są różne zdania co do ustalenia granic nadmiaru szerokości dla desek 3 mm (deski wąskie) i 5 mm (deski szerokie). Otóż należy zaznaczyć, że szczególnie tam, gdzie szerokość desek oblicza się calami, lepiej jest dawać większy nadmiar o 1—3 mm, żeby wskutek silniejszego wyschnięcia towaru nie powstawały znaczniejsze różnice w wymiarach i tem samem pozyskać sobie zaufanie odbiorców.

Najważniejszą jednak jest kwestja nadmiaru grubości, gdyż, jak wiadomo, grubość materjałów atrtych ulega wyschnięciu w stopniu najwyższym i dlatego procentowo przyjmuje się największy nadmiar przy obliczaniu grubości desek. Jeżeli zatem chodzi o prawidłowy pogląd na tę sprawę, należy przyjąć pod uwagę następujące wskazania, oparte na doświadczeniu praktycznem.

W pierwszym rzędzie trzeba uwzględnić czas, jaki się przewiduje na pozostawienie materjału na składzie natychmiast po jego wyrobieniu. W razie jeżeli towar wyrabia się na zamówienie, który według umowy ma być zaraz wysłany, wówczas nadmiar grubości może być stosunkowo niewielki, i przeciwnie, w wypadku, kiedy przewiduje się złożenie towaru na składzie, gdzie ma leżeć przez czas dłuższy, to rzecz jasna, nadmiar powinien być większy, uwzględniając proces wysychania drewna w okresie zamagazynowania. Na ustalenie nadmiaru grubości również wpływają strukturalne własności drewna. Jeżeli bowiem drewno jest drobnosłoiste, — nadmiar należy cośkolwiek zmniejszyć. Pozatem ważną rolę w tym względzie odgrywa stopień wyschnięcia surowca; im bardziej kloce są suche, tem, rzecz jasna, nadmiar może być odpowiednio mniejszy. Dalej, należy brać w rachubę porę roku, w której wyrabia się materjał i czy surowiec jest cięcia zimowego czy letniego. W pierwszym wypadku nadmiar ma być większy, w drugim natomiast — może być mniejszy. Wreszcie, niemałe znaczenie posiada jakość kloca pod pewnym względem, a mianowicie: czy drewno jest gładkie, czy z sękami. Z kloców bezsęcznych zasadniczo wyrabia się materjał stolarski, który po opuszczeniu traka zazwyczaj podlega dalszej obróbce. Dlatego też nakazanem jest przy tych sortymentach pozostawiać większy nadmiar niż przy materjale, wyrabianym z kloców, posiadających sęki, z których najczęściej wyciera się deski i inne artykuły dla potrzeb budowlanych, nie wymagających dalszego uszlachetnienia.

Naogół dla nadmiaru grubości można ustalić następujące liczby przeciętne:

12—20 mm	—	0,5 mm
24—33 mm	0,5 mm	1 mm
bale i słupy	1 mm	1,5 mm

Nie zajdzie żadna nieścisłość, jeżeli do tych liczb w miarę potrzeby doda się wzgl. odciągnie się drobne ułamki, co uzależnia się od stopnia wyschnięcia drewna.

Odwołanie od wymiaru podatku obrotowego,

w którem podniesiono zarzut co do obowiązku podatkowego musi być rozpatrzone przez II instancję.

Wedle art. 52 p. 1 ustawy o podatku przemysłowym należy złożyć władzy podatkowej pierwszej instancji zeznanie o obrocie według ustanowionego art. 53 tej ustawy wzoru co do każdego oddzielnego zakładu, względnie przedsiębiorstwa handlowego, zaliczonego w taryfie do kategorji pierwszej i drugiej przedsiębiorstw handlowych.

O ile zatem między płatnikiem a władzą niema rozbieżności zapatrywania co do tego, że płatnik podpada pod postanowienia art. 52, to skutek prawny tego artykułu w związku z art. 85 i 86 będzie ten, że płatnik, który zeznania o obrocie za dany okres nie złożył właściwej władzy w terminie ustawą przewidzianym, będzie z mocy art. 86 ustawy pozbawiony prawa odwołania. Przepis tego artykułu dotyczy jednak tych tylko odwołań, które skierowane są wyłącznie przeciw wysokości ustalonych podstaw wymiaru, względnie przeciw obliczeniu podatku.

Skarżąca firma w odwołaniu swem, wniesionem przeciw wymierzonemu z urzędu podatkowi przemysłowemu, zaprzeczyła wogóle obowiązek podatkowy, twierdząc, że w miarodajnym okresie czasu żadnego przedsiębiorstwa, w rozumieniu ustawy o podatku przemysłowym, a w szczególności przedsiębiorstwa tartaku nie wykonywała.

Zważywszy, że takie postanowienia art. 86 mogą być stosowane tylko do tych płatników, których obowiązek podatkowy ustalono w prawidłowem postępowaniu, a w konkretnym przypadku powstał co do obowiązku spór między władzą wymiarową a domniemanym płatnikiem, przeto do ustalenia obowiązku na zasadzie postanowień art. 25 ustawy powołaną była instancja odwoławcza.

Nie przesądza zaś sprawy na niekorzyść płatnika, twierdzenie odpowiedzi na skargę, że płatnik posiadał odnośne świadectwa przemysłowe, mianowicie V kategorji przemysłowej i II kategorji handlowej, gdyż akta sprawy tej okoliczności nie stwierdzają, zastępca skarżącej zaś twierdził na rozprawie, że rzeczone świadectwa wydano płatnikowi wbrew jego woli, twierdzenie strony zdaje się popierać stan faktyczny, ustalony w wyroku najw. tryb. administracyjnego z dnia 19 września 1927 r. w sprawie między temi samemi stronami, wedle którego celem wykupienia świadectwa wdrożono w grudniu 1925 kroki przymusów przeciw skarżącej.

W tym stanie rzeczy nie mogła zapaść decyzja o pozostawieniu odwołania bez rozpoznania, lecz z uwagi na zarzuty co do obowiązku podatkowego odwołanie winno być przedłożone instancji odwoławczej do rozstrzygnięcia pomienionych w tym względzie konkretnych zarzutów.

Należało zatem zaskarżoną dezycję uchylić z powodu wadliwego postępowania.

SPRAWOZDANIA HANDLOWE

RYNKI KRAJOWE.

Wyniki sprzedaży drewna użytkowego i opałowego w nadleśnictwach państwowych.

Nadleśnictwo Państwowe Gołąbki D. L. P. Poznań.
Licytacja w dniu 9. kwietnia 1929 r.

Dąb	I kl.	za m3	72.00	zł
„	II „	„	60.25	„
„	III „	„	51.25	„
Brzoza	II „	„	34.90	„
„	III „	„	28.75	„
„	IV „	„	23.90	„
„	szczapy opałowe	za mp.	15.50	„
„	wałki „	„	11.50	„
Olcha	szczapy „	„	15.90	„
„	wałki „	„	11.70	„
Sosna	I kl.	za m3	55.05	„
„	II „	„	50.95	„
„	III „	„	40.35	„
„ †	II „	„	45.00	„
„ †	III „	„	34.40	„
„	drągi I kl.	za sztk.	3.20	„
„	„ II „	„	2.81	„
„	„ III „	„	2.10	„
„	szczapy opałowe	za mp.	16.10	„
„	wałki „	„	11.31	„

Nadleśn. Państwowe Jasnepole D. L. P Poznań.
Licytacja w dniu 11. kwietnia 1929 r.

Dąb	A I—II kl.		za m3	200.57	zł
„	B I—III „		„	90.47	„
„	B † I—IV kl.		„	60.26	„
„	B †† I—V „		„	50.19	„
„	szczapy użytkowe		za mp.	22.93	„
„	wałki „	2,40 m dł.	„	16.00	„
„	„ „	4,00 „ „	„	30.58	„
„	„ „	5,00 „ „	„	28.50	„

Dąb	drągi I kl.	za sztk.	4.00 zł
„	„ II „	„	3.00 „
„	szczapy opałowe	za mp.	16.20 „
„	wałki „	„	12.31 „
Buk	I kl.	za m3	60.00 „
„	II „		45.19 „
„	III „	„	36.05 „
Grab	szczapy opałowe	za mp.	16.15 „
Brzoza	„ „	„	18.50 „
Osika	„ „	„	14.00 „
„ †	„ „	„	12.00 „
Sosna	szczapy opałowe	za mp.	17.50 „
„	wałki „	„	12.00 „
Świerk	IV kl.	za m3	51.98 „
„	wałki opałowe	za mp.	13.00 „

Nadleśnictwo Państwowe Gliśnica D. L. P. Poznań.

Licytacja w dniu 15. kwietnia 1929 r.

Dąb	szczapy użytkowe	za mp.	46.20 zł
„ †	„ opałowe	„	13.00 „
Buk	„ użytkowe	„	20.00 „
Olcha	wałki „	„	13.75 „
„	szczapy opałowe	„	13.00 „
„	wałki „	„	8.50 „

Sosna	I kl.	za m3	65.00 zł
„	II „	„	57.00 „
„	III „	„	50.04 „
„	IV „	„	49.00 „
„	szczapy użytkowe	za mp.	38.00 „
„	„ opałowe	„	16.20 „
„	wałki „	„	12.00 „

WIADOMOŚCI BIEŻĄ

Podpalenie lasu. W dniu 18 bm. przed południem robotnik Józef Zieliński z Głowieńca w powiecie poznańskim podpalił stosy drzewa w lesie państwowym w Promnie. Spaliło się drzewo wartości około 300 złotych.

Jak się okazało, była to zemsta Zielińskiego za wydalenie go z pracy.

Niemiecka taryfa wyjątkowa SD 1 (z Polski do portów niemieckich). Ważność tej taryfy ograniczona została do 31 grudnia 1929 r.

KALENDARZ TERMINOWY

SPRZEDAŻY DREWNA ZARZĄDÓW LEŚNYCH,

ogłaszających swe sprzedaże w Rynku Drzewnym.

S. = Submisja
L. = Licytacja
W. = Z wolnej ręki

Termin dnia	Termin godz.	Miejscowość (lokal sprzedaży)	w. = Województwo, d. = Dyrekcja Lasów Państw.	Rodzaj drewna	klasa	Dłużyce sztuk	Dłużyce m³	Kopalniaki i inne użytkowe m³	Kopalniaki i inne użytkowe mp.	Drewno opałowe mp.	Bliższe szczeg. W R. D. Nr.	Bliższe szczeg. ogłoszenie Nr.	Rodz. sprz.	Uwagi
23. IV. 29.	10⁰⁰	P. N. Browskie (kancelarja)	d.- białow.	dąb			219,17							
				jesion			13,75							
				sosna			305,45							
				brzost			1,06							
				klon			1,27							
				grab			0,89							
				brzoza			12,68							
				olsza			4,23				43		S	
	11⁰⁰	P. N. Maloryckie (kancelarja)	d.- białow.	olsza						282,75				
				brzoza						52,75				
				grab						2,—				
				jesion						3,—				
				dąb					53,60	10,—				
							72				41		S	i na bindry 41,29 lag kup. o masie 39,72 m3
	11⁰⁰	P. N. Leszyce (kancelarja)	d.- bydgoska	sosna	I-IV	1266	1026,48	98,45			42		S	
	11⁰⁰	P. N. Warlubie (kancelarja)	d.- bydgoska	sosna	I-IV	1336	480,78	1477,38						
				świerk	III-IV	73	37,53				43		S	
	12⁰⁰	D. L. P. Radom (kancelarja)	d.- radom.	dąb			494,63				43		S	
	12⁰⁰	P. N. Królewskie (kancelarja)	d.- białow.	sosna			2788,88							
				świerk			3,61			1206,25				
				dąb			37,62			1863,99				
				brzoza			0,55							
				jesion						1421,75				
				grab						2344,32				
				klon						10,60				
				osika						1348,96	43		S	
24. IV. 29.	9⁰⁰	P. N. Potrzebowice (oberża leśna)	d. - pozn.				350,—			2000—	42		L	i na rozbiórkę mostu drewn. i baraków
26. IV. 29.	11⁰⁰	P. N. Woziwoda (kancelarja)	d.- bydgoska	sosna	I-IV	1067	564,17				44		S	
	11⁰⁰	P. N. Leszno (kancelarja)	d. - pozn.	dąb	I-V		195,08							
				sosna	I-IV		1740,55				44		S	w tem † sosny 7,62 m3, dębu 0,43 m3.
	11¹⁵	P. N. Bartodzieje (kancelarja)	d.- bydgoska	sosna	I-IV	1282	759,30	104,79		455—	44		S	
29. IV. 29.	12⁰⁰	Zarząd Ord. Nieśwież-Kleckiej (kancelarja)	w. - nowogr.								42	356	S	na dzierżawę terenów leśnych dla eksploatacji karpiny smolnej

Kurs dokształcający dla borowych - podleśniczych z lasów prywatnych.

Wielkopolska Izba Rolnicza urządza w Kórniku 6-tygodniowy kurs dokształcający dla borowych - podleśniczych z lasów prywatnych. Początek kursu 27 maja, a koniec 6 lipca 1929. Na kursie wykładane będą najważniejsze przedmioty z dziedziny leśnictwa, a mianowicie: ochrona, hodowla, zarząd i użytkowanie lasu, pomiar drzew i drzewostanów, nauka miernicza botanika, łowiectwo, rachunki, język polski (órtografja) i niesienie pierwszej pomocy przy nieszczęśliwych wypadkach w lesie. Oprócz tego kursiści korzystać będą z praktycznych ćwiczeń w lesie.

W ostatnich 2—3 dniach kursu odbędą się egzamina i wydane zostaną zaświadczenia ukończenia kursu. Do egzaminów mogą być dopuszczeni za osobnym wnioskiem i opłatą 75 zł także tacy borowi, którzy kursu nie wysłuchali, lecz którzy prywatnie się przysposobili.

Na kurs przyjmowani będą borowi w wieku od 25—45 lat, posiadający najmniej 4 lata praktyki i zostający na posadach. Kandydatów na borowych na kurs przyjmować się nie będzie.

Kandydaci na kurs muszą się utrzymać własnym kosztem, posiadać własny siennik, pościel, bieliznę i opłacać za kurs 45 zł.

Zgłoszenia kandydatów na kurs przyjmowane będą do dnia 5 maja 1929 r. Ze względu na ograniczoną ilość kursistów, Wielkopolska Izba Rolnicza zastrzega sobie prawo wyboru kandydatów, którzy do dnia 15 maja 1929 otrzymają zawiadomienie, iż na kurs zostali przyjęci. Do zgłoszeń należy dołączyć własnoręcznie napisany, krótki życiorys, świadectwo z praktyki, poświadczenie pracodawcy o zajmowaniu posady i deklarację, że kandydat posiada odpowiednią gotówkę na utrzymanie i opłatę kursu.

Bliższych informacyj co do kosztów utrzymania w Kórniku udzieli się na życzenie po 15 maja 1929 r. Kwatery są zapewnione.

Wielkopolska Izba Rolnicza.

Komunikaty Zw. Przemysłowców Drzewnych o sprzedażach drewna w Lasach Państw.

Nadleśnictwo Świsłockie ogłasza, iż w dniu 30 kwietnia 1929 r. o godz. 11 odbędzie się w kancelarji Nadleśnictwa Świsłockiego w Browsku przetarg następujących objektów·

Nr. 1. Opał. szczap. wyrób. na cięć. etat. 1927 r., oddz. 79, olsza 540 mp, br. 766 mp, oddz. 110, 111 br. 550, oddz. 124, 125 gat. liśc. tw. 301, razem 2.157 mp. Cena wywoł. 2.73 zł; wadjum 300 zł. Odległość od st. kol. 18—22 km.

Nr. 2. Opał. szczap. wyrób na cięć. etat. zimą 1927 r. wyw. na skł., skł. w oddz. 91, 93, 75, 76, 79 olsza 1202 mp. Cena wywoł. 3.53 zł, wadjum 220 zł. Odległość od st. kol. 18 do 20 km.

Nr. 3. Opł. szczap. wyrób. na cięć etat. zimą 1927 r., oddz. 122 A, olsza 927 mp, oddz. 122 B, gat. liśc. tw. 397 mp. Razem 1.324 mp. Cena wywoł. 3.55 zł, wadjum 235 zł. Odl. od st. kol. 20 km.

Nr. 4. Opał szczap. wyrób. na cięć etat. zimą 1927 r., oddz. 92, br., 193 mp, ol. 422 mp, gat. liśc. tw. 237 mp. Razem 852 mp. Cena wywoł. 3.55 zł, wadjum 150 zł. Odl. od st. kol. 18 km.

Nr. 5. Opał. szczap. wyrób. na cięć etat. zimą 1927 r., oddz. 25 br. 265 mp, ol. 153 mp. Razem 418 mp. Cena wywoł. 3.85 zł, wadjum 80 zł. Odległ. od st. kol. 13 km.

Nr. 6. Opał. szczap. wyrób. na cięć etat. zimą 1927 r., oddz. 104 ol. 155 mp oddz. 73 ol. 938 mp, br. 25 mp, gat. liśc. tw. 294, oddz. 89, gat. liśc. tw. 102 mp, ol. 594 mp. Razem 2.108 mp. Cena wywoł. 3.55 zł, wadjum 380 zł. Odl. od st. kol. 20—28 km.

Nr. 7. Opał. szczap wyrob. we własnym zarz. z wywr. pohuragan., oddz. 11—15 21, 22, 18, 47, 29, 30, 32, 43, 66, 80, 123, 83, 84, 73, 112, 91, 93, 122, 98, św. 1.314 mp. Cena wywoł. 4.65 zł, wadjum 310 zł. Odl. od st. kol. 12—22 km.

Nr. 8. Opał. szczap. wyrób. we wł. zarz. z wywr. pohuragan., oddz. 68, 11—13, 18, 21, 22, 67, sos. 357 mp. Cena wywoł. 5.05 zł, wadjum 100 zł. Odległ. od st. kol. 15—18 km.

Nr. 9. Opał. szczap. wyrób. we wł. zarz. z wywr. pohuragan., oddz. 76, 93, 91, 106, 92, 77, sos. 96 mp. Cena wywoł. 4.35 zł, wadjum 20 zł. Odległ. od st. kol. 18—21 km.

Nr. 10. Opał. szczap. wyrób. we wł. zarz. wywr. pohuragan., oddz: 11, 12, 30, 47, 32, 66, 21, 22, 126, 80, 84, 76, 92, 93, 75, 106, 88 br. i ol. 856 mp. Cena wywoł. 3.85 zł, wadjum 170 zł. Odl. od st. kol. 15—24 km.

Nr. 11. Kloce i dłuż. uż. wyrób. w zimie 1927-28 r. przy przec. linji oddz. 94, db., III kl. 3.70 m^3, IV kl. 1.20 m^3, V kl. 0.69 m^3 Razem 5.59 m^3. Cena wywoł. 35.20 zł, wadjum 10 zł. Odległ. od st. kol. 19 km. Od rzeki 5 km

Nr. 12. Kloce i dłuż. uż. wyrób. w zimie 1927-28 r. przy przec. linji oddz. 94, jes. III kl. 7.17 m^3, IV kl. 162, V kl. 0.65; razem 9.44 m^3. Cena wywoł. 27.28 zł, wadjum 15 zł. Odległ. od st. kol. 19 km, od rzeki 5 km.

Nr. 13. Kloce i dłuż. uż. wyrob. z wywr. pohuragan. 1928-29 oddz. 17, 34 — 36, sos. I kl. 7.07, oddz. 21, 22, sos. II kl. 75.36 m^3, oddz. 106, 122 sos., III kl. 84:65, IV kl. 26.91; razem 193.99 m^3. Cena wywoł. 29.36 zł, wadjum 285 zł. Odległość od st. kol. 11—20 km, od rzeki 2—10 km.

Nr. 14. Kloce i dłuż. uż. wyrob. z wywr. pohuragan. 1928-29 oddz. 75—77, 92 sos. I kl. 22.60 m^3, II kl. 102.11, III kl. 54.44, IV kl. 20.20; razem 179.35 m^3. Cena wywoł. 31.66 zł, wadjum 285 zł. Odległ. od st. kol. 18—20 km, od rzeki 4—6 km.

Nr. 15. Kloce i dłuż. uż. wyrob. z wywr. pohuragan. 1928-29 oddz. 93, jes. III kl. 1.45 m^3, oddz. 89, jes. IV kl. 8.43, oddz. 73, jes. V kl. 1.81; razem 11.69 m^3. Cena wywoł. 23.78 zł, wadjum 15 zł. Odległość od st. kol. 18—20 km, od rzeki 3—5 km.

Nr. 16. Kloce i dłuż. uż. wyrob. z wywr. pohuragan. 1928-29 oddz. 106, dąb II kl. 2.51 m^3, cena wywoł. 77 zł, oddz. 73, br. III kl. 1.32, IV kl. 3.31; razem 4.63 m^3. Cena wywoł. 10.71 zł, wadjum 15 zł. Odległ. od st. kol. 20 km, od rzeki 2—3 km.

Nr. 17. Kloce i dłuż. uż. wyrob. z wywr. pohuragan. 1928-29 oddz. 15, 18, 21 św. I kl. 23.67 m^3, oddz. 22, 73, 89, św. II kl. 40.98, oddz. 106, 121, św. III kl. 0.49; razem 65.14 m^3. Cena wywoł. 30.32 zł, wadjum 100 zł. Odległ. od st. kol. 12—21 km, od rzeki 2—10 km.

Nr. 18. Kloce i dłuż. uż. wyrob. z wywr. pohuragan. 1928-29 oddz. 74 — 76, 92, św. I kl. 47.17 m^3, oddz. 93, 83, 80 św. II kl. 66.77, oddz. 74, 99, 106, św. III kl. 0.91; razem 114.85 m^3. Cena wywoł. 27. 40 zł, wadjum 160 zł. Odległ. od st. kol. 18—24 km, od rzeki 5—18 km.

Redaktor odpowiedzialny W. Syrokomla-Syrokomski za dział ogłoszeń i administrację wydawnictwa St. Szlage. Czcionkami Drukarni Rynku Drzewnego T. z o. p. Poznań, ulica Wielkie Garbary nr. 20.